

Toren van geloof

Dashanel wilde een groot en sterk geloof in Christus ontwikkelen.

Gretchen Picklesimer Kinney
(Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal)

Dit verhaal heeft zich in Jamaica afgespeeld.

Dashanel hielp haar oudere broer om het notenbrood uit de oven te halen. Het rook heel lekker!

Toen hoorde ze iemand aan de deur kloppen. 'De zendingen zijn er!' riep haar zus.

Dashanel rende naar de deur. Ze vond het geweldig als de zendingen op bezoek kwamen. Ze kreeg dan altijd een goed gevoel. Soms brachten ze spelletjes mee om met haar en haar broer en zus te spelen.

'Tyrell heeft weer notenbrood gemaakt!' zei Dashanel. Haar broer maakte graag eten voor de zendingen.

'Ik kan niet wachten om het te proeven', zei ouderling Colas. Ouderling Yusaki en hij kwamen binnen en gingen op de grond zitten. Dashanel, haar broer, zus en mama gingen tegenover hen zitten.

'Wat doen we vandaag voor de les?' vroeg Dashanel.

Ouderling Yusaki pakte een stapel bekertjes. 'We gaan een toren van geloof bouwen. Elk bekertje stelt iets voor wat we kunnen doen om ons geloof in Jezus Christus te versterken.'

Ouderling Yusaki begon met de bekertjes een toren te bouwen. Dashanel zag dat er woorden op de bekertjes stonden, zoals 'gebed', 'Schriftstudie' en 'kerk'.

'Dat zijn allemaal dingen die je ons gezin hebt gevraagd om te doen', zei ze.

'Dat klopt', zei ouderling Colas. 'Als je dat doet, bouw je je geloof in Jezus Christus op.'

Dashanel en haar broertjes en zusjes bouwden om de beurt een eigen toren met de bekertjes, terwijl ze naar de les luisterden.

Toen de zendingen weg waren, dacht Dashanel na over alles wat ze hadden gezegd. Ze wilde dat haar geloof in Christus groot en sterk zou zijn, net als de toren die ze had gebouwd.

In de maanden erna leerde Dashanel van de zendingen steeds meer over het evangelie. Ze ging met haar familie naar de kerk. Ze kon zien dat haar toren van geloof steeds groter werd.

Op een dag, nadat de zendingen waren weggegaan, sprak Dashanel met mama. 'Mag ik me laten dopen?' vroeg ze.

'Weet je zeker dat je daar klaar voor bent?' vroeg mama.

'Ja', zei Dashanel. 'Ik wil Jezus volgen.'

'Oké', zei mama. Je mag je laten dopen, als je dat wilt.'

Dashanel's broer en zus wilden ook gedoopt worden. Mama zei dat ze zich nog niet klaar voelde voor de doop.

Op de dag van hun doop trokken Dashanel en haar broer en zus witte kleren aan. Ze wachtten geduldig op hun beurt.

Toen Dashanel aan de beurt was, hielp ouderling Yusaki haar het water in. Hij zei het doopgebed en dompelde haar onder. Toen Dashanel weer boven water kwam, kon ze niet stoppen met glimlachen! Ze voelde zich gelukkig en schoon. Ze wilde dit gevoel nooit vergeten.

Dashanel bleef dingen doen om haar geloof in Jezus Christus te versterken. Ze las met haar familie in de Schriften. Ze bad ook tot haar hemelse Vader. Ze deed goede dingen voor anderen. En ze onthield hoe ze zich bij de doop had gevoeld. Ze wilde dat mama dat gevoel ook kreeg.

'Mama, waarom laat jij je niet dopen?' vroeg Dashanel op een dag.

Mama was eventjes stil. 'Je bent een goed voorbeeld voor mij geweest. Nu moet ik een voorbeeld voor jou zijn', zei ze. 'Ik wil ook gedoopt worden.'

Op de dag van mama's doop was Dashanel erg blij. Toen mama uit het water kwam, glimlachte iedereen. Nu kon hun hele gezin hun torens van geloof samen bouwen. ●